

Петко.

Абата ми отъ предъ има мазно пятно
каго колелото на мѣсяцътъ, отъ дири е-
драмъ ся дръжи колкото и да я крѣпихъ.

Грабчо.

Абата ти . . . ?

Петко.

Абата ми, ами путуретъ ми? станжли сѫ
като решето и отъ предъ и отъ дири. Ко-
гато слугувамъ страхъ мя е да проща-
вате

Грабчо.

Е, мѣлчи, доста си бѣралъ. Посберися
ей така и показвай таз' страна предъ хо-
рата (*дръпа го ту на самъ, ту на татѣкъ*
и го учи какъ да стои) за да не ся види
нито пятното нито съдраното. Хайде! па
гледай добръ да затворишъ вратата и, ос-
вѣнь поканенътъ, да не оставишъ никого
да влиза и излиза. Азъ зная чи у насъ
често-често идатъ единъ за огнь, другъ
за вода, третій за кутель и тѣлчакъ. Не
щѣ да ставатъ тія работы въ кѫщата ми.
Чу ли? Хайде!
